

Évközi 24. Vasárnap A

Áldjad, Ielkem az Urat, és ne feledd, hogy hozzád milyen jó volt. (Zsolt 102,2)

Olvasmány

Sirák fia 27,30–28,7

A düh és a harag egyaránt utálatos, csak az ragaszkodik hozzá, aki bűnös. Aki bosszút áll, azon bosszút áll az Úr is, kemény számadást tart vele bűneiért. Bocsáss meg a másik embernek, ha vétett, imádkozzál, és neked is megbocsátják vétked. Aki más emberre konokul haragszik, hogy keres Istennél gyógyulást magának? Aki nem könyörül meg embertársán, a saját bűneiért hogyan imádkozik? Jóllehet ő csak ember, kitart a haragban, és ugyanakkor bocsánatot kér Istentől?! – hát az ő bűneiért ki ad elégtételt? Gondolj a végső dolgokra, hagyd a gyűlölködést, gondolj halálodra, s tartsd meg a parancsokat. Gondolj a törvényre, ne gyűlöld embertársadat, gondolj az Istennel kötött szövetségre, s nézd el a sértést.

Szentlecke

Rómaiakhoz 14,7-9

Testvéreim! Egyikünk sem él csak önmagának, és egyikünk sem hal meg csak önmagának. Amíg élünk, Istennek élünk, és ha meghalunk, Istennek halunk meg. Tehát akár élünk, akár meghalunk, mindig az Úréi vagyunk. Krisztus ugyanis azért halt meg és azért támadt fel, hogy mind a holtaknak, mind az élőknek Ura legyen.

Evangélium

Máté 18,21-35

Abban az időben: Péter odament Jézushoz, és megkérdezte: "Uram, ha testvérem vétkezik ellenem, hányszor kell megbocsátanom neki? Talán hétszer?" Jézus így felelt: "Nem mondom, hogy hétszer, hanem hetvenszer hétszer!"

A mennyek országa olyan, mint amikor egy király el akart számolni szolgálóival. Amikor elkezdte, odahozták egyik adósát, aki tízezer talentummal tartozott. Mivel nem volt miből megfizetnie, az úr megparancsolta, hogy adják el őt, a feleségét, a gyermekeit, és mindenét, amije csak van, és így törlessze adósságát. De a szolga leborult előtte és úgy kérlelte: 'Légy türelmes

irántam, mindent megfizetek!' Az úr szíve megesett a szolgán: szabadon bocsátotta őt, sőt még az adósságát is elengedte.

A szolga kiment, és találkozott egyik szolgatársával, aki neki száz dénárral tartozott. Elkapta és fojtogatni kezdte: 'Add meg, amivel tartozol!' Szolgatársa térdrehullott előtte és kérlelte: 'Légy türelmes irántam, mindent megfizetek!' De ő nem engedett, hanem ment és börtönbe vetette, míg meg nem fizeti tartozását.

Szolgatársai látták a történeteket. Elmentek és elbeszélték uruknak. Az úr akkor magához hívatta őt, és így szólt hozzá: 'Te gonosz szolga! Amikor kérleltél, én minden tartozásodat elengedtem neked. Nem kellett volna neked is megkönyörölnöd szolgatársadon, mint ahogy én megkönyörültem rajtad?' És az úr nagy haraggal átadta őt az öröknek, míg meg nem fizet mindent, amivel tartozik.

Az én mennyei Atyám is így tesz veletek, ha tiszta szívből meg nem bocsát mindegyiktek a testvéreitek."

Elmélkedés

A mai evangélium üzenetét egyetlen modatban kifejezhetjük: a határtalan megbocsátásról szól. Péter, aki az oldás és kötés hatalmát kapta, a megbocsátás határának mértékét kérdezi Jézustól. De nincs ilyen, mert Isten megmutatta, mit vár tőlünk: élete példájában, az egész történelemben, amit az emberekkel megélt. Az egész Biblia tele van olyan történetekkel, amelyek Isten rendíthetetlen irgalmáról és megbocsátásáról szólnak. Valahányszor hűtlen lett Isten népe (és ez nem volt éppen ritkaság az Ószövetség tanúsága szerint) Isten mindannyiszor kész volt megbocsátani. Emberi szemmel nézve csodálkozunk, hogy nem fárad bele és hagyja abba, látván népe újabb és újabb botlását, a bűn, megtérés és újrakezdés véget nem érő körforgását. De nem teszi. Ő az "irgalmas atya", akivel az Újszövetségben is találkozunk a tékozló fiúról szóló, rendkívül kifejező példabeszédben. Álmában sem jutna eszébe, hogy szeretett gyermekeitől megtagadja a megbocsátást. Nem úz el egyetlen bűnbánót sem.

Világos, hogy Jézus nem kíván tőlünk semmi olyat, amit mennyei Atyja kezdettől fogva meg ne tett volna. A mai szentírási rész egyértelművé teszi, hogy a megbocsátás nem Isten és az illető teljesen személyes ügye. Az Istentől kapott bocsánat kötelezettséget és felelősséget jelent. Az Újszövetség népét tagjai kölcsönös szeretete jellemzi.

Jézus arra kért minket, hogy úgy szeressük egymást, ahogy ő szeretett minket; mindig újra bocsássunk meg egymásnak nagylelkűen a szeretet gyümölcseként. Ahogy Isten szíve szerető irgalom, ugyanúgy nekünk is őszintén és szívből kell megbocsátanunk egymásnak – hetvenhét-szer, bibliai kifejezés a végtelenre.

De nem szabad félvállról vennünk ezt az elvárást, ezt a feladatot. Isten megbocsátása nem egészen "feltétel nélküli", amint azt a mai evangélium második része megmutatja. Ha nem viselkedünk mi is hasonlóan és nem adjuk tovább Isten irgalmát, mi is elveszítjük. De ez nem azt jelenti, hogy Isten állhatatlan. Ha nyíltan és őszintén elismerjük, hogy Isten irgalma új emberré alakít minket, akkor nem is tehetünk mást, mint megbocsátunk egymásnak Isten ajándékáért érzett örömből. Ha viszont nem hagyjuk, hogy Isten átalakítsa szívünket, akkor kezdettől fogva visszautasítottuk ajándékát; ezért nem is adhatjuk tovább irgalmát és így módon "eljátsoztuk".